

fordi de give noget Overskud, er der for mig ingen Tvivl om, at naar man ikke ser lidt nøjere paa, hvad der skal ind paa § 27, og hvad man maa sætte ind paa § 6, end Tilfældet er nu, vil man maaske inden ret længe komme til det Tidspunkt, hvor vi paa ny blive nødte til at nedskrive den Formue, Statsbanerne repræsentere, ligesom man gjorde det for et Par Aar siden, fordi man maatte indrømme, at der var blevet opført for meget paa § 27, og at det i Virkeligheden ikke var Formue alt sammen. Ogsaa dette skal jeg henstille til Overvejelse, men det er rigtigt, hvad der ved en tidligere Lejlighed er udtalt, at det ikke er heldigt at gaa til en Omkalfatring af Budgettet, noget som den nuværende højtærede Finansminister har haft Lejlighed til at fremhæve. Man kan ikke paa en Gang lave det hele om, men naar man har Maalet for Øje, kan man arbejde hen derimod i en Aarrække, saa man efterhaanden kan naa til en saa nøgtern Opstilling af Budgettet som muligt.

Hvad endelig selve Balancen angaar, der, som allerede nævnt, ikke ser saa gunstig ud, navnlig ikke saa gunstig som i Fjor, hvor vi ikke havde mere end $\frac{1}{2}$ Mill. Kroners Underskud, er jeg desværre henvist til at sige, som jeg plejer at sige, at Regnskabet, naar det en Gang kommer til at foreligge, forhaabentlig vil komme til at vise et betydeligt gunstigere Resultat end Budgettet her. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at dette nok skal vise sig at være Tilfældet, men om det vil blive saa meget gunstigere, at det Regnskab, der til sin Tid vil blive aflagt, helt vil undgaa Underskud, tør jeg selvfølgelig ikke spaa noget om.

Jeg vil i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at Underskuddet ikke er endt med de 4 Millioner, der nu opføres; der er mellem de Love, hvis Resultater komme ind paa § 28, en Del, der vil medføre ret betydelige Udgifter. Jeg skal i saa Henseende blot nævne Lønningslovene og Loven om Arbejdsløshedskasserne, som tilsammen ville forøge Udgifterne, endda aarlig tilbagevendende, altsaa de ordinære Udgifter, med over en halv Mill. Kr. Men der er jo mange flere. Jeg nævner blot et Par, som vi forhaabentlig maa regne med allerede næste Aar, og som gøre, at Budgettet bliver endda ugunstigere, end det tilsyneladende er nu.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler Finanslovsforslaget, som det nu foreligger, til Vedtagelse her. Jeg gør det trøstigt, baade

fordi det er et Finanslovsforslag, som indeholder en saa stor Mængde Bevillinger til sociale og humane Formaal, at der er al Grund til at være tilfreds dermed, og man ved at give en Regering en Finanslov udtrykker, at man ønsker, at denne Regering skal blive siddende og administrere med denne Finanslov.

K. M. Klausen: Forinden vi afslutte disse Forhandlinger, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til Begrundelse af den Afstemning, Socialdemokratiet har i Sinde at foretage. Socialdemokratiet har aldrig, saa længe vi have haft Sæde her i Tinget, stemt for Finansloven. Vi agte heller ikke at gøre det i Aar. Vi ville ikke stemme for denne Lov, dels paa Grund af dens Indhold, dels fordi vi ikke ønske derved at give en Tillidserklæring til den nuværende Regering. Vi have under Lovens Behandlinger baade her i Salen og i Udvalget søgt at ændre og forbedre den og paatrykke den Præget af vore Ønsker og Krav, men vi have desværre kun i ganske ringe Grad haft Held med os i saa Henseende, idet der har staaet en kompakt Majoritet, bestaaende af Regeringspartiet, de moderate og Højre, imod vore Forslag.

Ved Lovens Indtægtsside beklage vi den Maade, hvorpaa Hovedindtægten skaffes til Veje. Af de Indtægter, Finansloven har, omtrent 88 Mill. Kr., indkomme de $59\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller to Trediedele af samtlige Indtægter ved den indirekte Beskatning og af dette store Beløb kommer igen det aldeles overvejende Beløb ved Toldafgifterne. Vi anse det for at være en blodig Uret overfor Smaafolk, at Staten skaffer sig sine Indtægter ad denne Vej. Paa Udgiftssiden maa vi beklage, at mellem Halvdelen og en Fjerdedel af samtlige Udgifter bortgives i militære Øjemed til et Forsvarsvæsen, der er og vil være uden nogen som helst Værdi i Tilfælde af, at det skulde bruges. Som Forsvarsvæsenet nu er, fortjener det maaske snarere at kaldes et Forsørgelses- end et Forsvarsvæsen.

Der sidder paa sjette Aar en Forsvarskommission. Jeg siger: den sidder, for hvis jeg sagde f. Eks., at den sad og arbejdede, tænker jeg, at den højtærede Formand vilde standse mig og sige, at jeg maatte ikke meddele noget om denne Kommission. Jeg nøjes altsaa med at sige, at paa sjette Aar sidder der en Forsvarskommission, men det har ikke haft nogen Indflydelse paa Militærvæsenet her i Lan-